

MUMIO – UZDRAWIAJĄCY BALSAM WSCHODU MAGAZYN APTEKARSKI 10/2007

STOSOWANIE MUMIO W RÓŻNYCH DOLEGLIWOŚCIACH JAKO ŚRODKA WSPOMAGAJĄCEGO TERAPIĘ LECZENIA

Po drugiej wojnie światowej wprowadzono masowo do lecznictwa antybiotyki syntetyczne, a dziś musimy już borykać się z negatywnymi następstwami tego „błogosławieństwa”.

Prof. Dr Carl Anken,

XXV Międzynarodowy Kongres

Niemieckich i Austriackich Izb Lekarskich

-Badgastein 1980

Przy aplikowaniu Mumio należy zawsze pamiętać o masie pacjenta w celu określenia odpowiedniej dawki preparatu. Przekroczenie dawki już powyżej 0,5g na dobę może spowodować pogorszenie samopoczucia, zwiększenie bólu chorych narządów, przyśpieszenie akcji serca, mdłości, suchość w ustach. W takich przypadkach należy dawkę dobową zmniejszyć do połowy zalecanej na okres 5 – 6 dni, po czym wrócić do właściwej, prawidłowo określonej .

Bezpieczne, nietoksyczne

Mumio daje poczucie ciepła wewnątrz ciała. Dlatego jest dobrze tolerowane przez pacjentów w sezonie zimowym w krajach o chłodnym klimacie. W strefach o gorącym klimacie i w sezonie letnim dawka powinna być zmniejszona o połowę. Podczas kuracji preparatem Mumio należy rygorystycznie przestrzegać diety odpowiedniej dla danego schorzenia. Obowiązkowo wyklucza się przyjmowanie leków syntetycznych, natomiast wskazane jest stosowanie produktów leczniczych pochodzenia naturalnego. Spożywanie alkoholu w każdej postaci w czasie przeprowadzenia kuracji jest absolutnie niewskazane. Jeśli przygotowujemy roztwory wodne Mumio, najlepiej używać wody destylowanej lub przegotowanej studziennej. Wyklucza się wodę chlorowaną z sieci wodociągowej – Mumio wchodzi w reakcję zmieniając zapach, smak i niektóre właściwości roztworu.

Niekiedy u osób ciężko chorych podczas przyjmowania Mumio może nastąpić krótkotrwałe pogorszenie samopoczucia, nasilenie bólu w chorym narządzie, bóle stawów lub mięśni. Poprawa samopoczucia (ustąpienie bólu) następuje w różnym czasie u różnych chorych.

Badania kliniczne dowiodły, że Mumio nie powoduje uczuleń, nie jest radioaktywne ani rakotwórcze, jest zupełnie nietoksyczne, nie jest też teratogenne. Przeciwwskazań odnośnie przyjmowania Mumio w zalecanych dawkach nie stwierdzono i jest ono całkowicie bezpieczne dla organizmu.

Ze względu na dużą Higroskopijność preparat należy przechowywać w suchym i chłodnym miejscu. Termin przechowywania Mumio jest w zasadzie nieograniczony, w górach jego złoża zalegają całe wieki, z kolei termin ważności każdego produktu leczniczego (lub określonej grupy asortymentowej leków) regulują przepisy danego kraju lub porozumień międzynarodowych np. UE, WNP. Z reguły termin ważności produktu leczniczego pochodzenia naturalnego jest określany na 3 lata. W podobnej sytuacji znalazło się wiele innych bardzo drogich

leków roślinnych, które zachowują pełną stabilność i aktywność farmakologiczną ponad 5 lat, a stosownie do przepisów muszą być wycofane z obrotu i utylizowane.

Wskazania i dawkowanie

Mumio w wielu krajach świata posiada wszechstronne zastosowanie jako lek, a obszerny materiał naukowo-badawczy odnotowuje znaczne sukcesy tak w leczeniu klinicznym jak i domowym.

Wykaz głównych chorób (wg terminologii WHO) leczonych tym preparatem obejmuje następujące przypadki:

1. Choroby zakaźne i pasożytnicze.
2. Nowotwory.
3. Choroby gruczołów wydzielania wewnętrznego i przemiany materii oraz zaburzenia odżywiania i immunologiczne.
4. Choroby krwi i narządów krwiotwórczych.
5. Zaburzenia psychiczne.
6. Choroby układu nerwowego i narządów zmysłu.
7. Choroby układu krążenia.
8. Choroby układu oddechowego.
9. Choroby układu trawiennego.
10. Choroby układu moczowo-płciowego.
11. Powikłania ciąży, porodu i połogu.
12. Choroby skóry i tkanki podskórnej.
13. Choroby układu mięśniowo-kostnego i tkanki łącznej.
14. Wady rozwojowe wrodzone.
15. Stany chorobowe płodów lub noworodków powstające w okresie okołoporodowym.
16. Objawy, oznaki i stany bliżej nieokreślone (trudne do zdiagnozowania).
17. Urazy i zatrucia.

Mumio stosuje się:

Wewnętrznie: doustnie podjęzykowo lub rozpuszczone w mleku, soku owocowym, w wodzie lub miodzie, a także w rozcieńczonym occie estragonowym (w przypadku problemów trawiennych);

Zewnętrznie:

- na skórę i błony śluzowe: przemywanie, wcieranie (roztwór), masaż (maść, balsam),
- do uszu i nosa: zakraplanie (roztwór z olejkiem różanym, kamforowym, gliceryną), przez wprowadzanie maści,
- do jamy ustnej i gardła: płukanie, pędzlowanie, zwilżanie (za pomocą rozpylacza),
- dopochwowo: irygacje, tamponowanie (roztwór), czopki,
- doodbytniczo: czopki, maść.

Mumio przyjmuje się do wewnątrz zawsze ½ - 1 godziny przed posiłkiem, a na noc 3 godziny po posiłku. Jeżeli dawkowanie stosuje się raz na dobę to należy lek przyjmować przed snem. Z reguły dawkę jednorazową korzystniej rozpuścić w wodzie, mleku, soku owocowym, czerwonej herbacie (wysoko ceniona) itp. Najlepsze rezultaty osiąga się przy równoczesnym stosowaniu Mumio do wewnątrz i zewnętrznie. Stosuje się go zgodnie ze wskazówkami podanymi dla danego schorzenia, zwykle w paru seriach, w zależności od stadium i zaawansowania choroby. Przeciętna seria leczenia trwa 20 – 30 dni, przerwa między kolejną 5 – 10

dni. W chorobach przewlekłych należy powtarzać cykl leczenia po miesięcznej przerwie. Przy kolejnym cyklu leczenia i dużej masie pacjenta, dawkę Mumio należy zwiększyć (ustala lekarz prowadzący pacjenta). Wielkość jednorazowej dawki zależy od wieku i masy ciała chorego. Szczegółowe opracowania oraz wytyczne odnośnie stosowania i leczenia preparatem Mumio są w posiadaniu specjalistycznych klinik w wielu krajach które są z reguły zlokalizowane na kontynencie azjatyckim.

Oto przykładowo niektóre dane zaczerpnięte z opracowań klinicznych na temat dawki jednorazowej Mumio, która wynosi: dla dzieci od 3 miesięcy do 1 roku 0,01 g; od 1 – 3 lat 0,02 g; od 3 – 5 lat 0,03 g; od 5 – 9 lat 0,05 g; młodzież 9 -14 lat 0,15 g; dorośli o masie ciała do 70 kg 0,2 – 0,3 g; do 80 kg 0,3 – 0,4 g; do 90 kg 0,4 – 0,5 g; powyżej 90kg 0,5 -0,75 g. Z kolei inne dane tabelaryczne uwzględniają poprawki jakie należy wprowadzić do dawki jednorazowej dla dzieci i młodzieży wykazującej odchyłkę od prawidłowej masy ciała stosownie do wieku.

W warunkach domowych można samodzielnie przeprowadzać kurację preparatem Mumio. Najkorzystniejszą z wyboru postacią leku jest tabletki o masie 0,2 g. Tabletki takie są przeważnie konfekcjonowane w blistrach po 30 lub 60 sztuk w opakowaniu jednostkowym. Ułatwia to znacznie sporządzanie dawek jednorazowych, szczególnie dla dzieci i młodzieży np. w postaci roztworu, bez konieczności posiadania dokładnej wagi laboratoryjnej. Do tego celu wystarczy kieliszek z podziałką w ml stosowany powszechnie do dozowania leków w postaci płynnej i jest on z reguły dołączany przez producenta do opakowania z lekiem. Możemy w ten sposób sporządzać z wystarczającą dokładnością dawki jednorazowe Mumio w postaci roztworu dozowanego w mililitrach w przeliczeniu z gramów lub stężenia w procentach. Roztwór leku przechowujemy w butelce aptecznej w chłodnym miejscu nie dłużej niż 10 dni.

Wybrane przykłady stosowania Mumio w różnych dolegliwościach

- **Profilaktyka**

Przyjmować 1 raz na dobę 0,2 g (1 tabletki) Mumio, najlepiej rano na czczo lub na noc przed snem.

Można także rozpuścić 5 g Mumio (25 tabl. x 0,2 g) w niewielkiej ilości wody i zmieszać z 500 g miodu. Przyjmować co 8 godzin przed posiłkami 2 łyżeczki do herbaty przygotowanego preparatu. Okres stosowania 25 dni.

Kuracja ta wzmacnia kości oraz serce, uzupełnia niedobory potrzebnych organizmowi witamin i minerałów, podnosi witalność całego organizmu. Osoby które aktywnie uprawiają sport lub wykonują wyczerpującą pracę fizyczną mogą podwoić dawkę preparatu.

- **Złamania kości, osteoporoza**

Przyjmować jeden raz na dobę, rano na czczo dawkę 0,2 g Mumio. Kuracja trwa 10 dni, następnie zrobić przerwę 5 dni i ponownie powtórzyć cykl 3 – 5 razy.

- **Rany, stłuczenia, zwichnięcia, nadwyrężenie mięśni**

Przyjmować 0,2 g Mumio na noc. Na miejsce chore (lub zmienione chorobowo np. po zdjęciu gipsu) przykładac kompresy z 3% roztworu (0,6g Mumio w 20 ml wody) lub stosować 10% maść Mumio wg oryginalnej recepty nr 3. Cykl leczenia trwa 25 dni. W ciężkich przypadkach należy zastosować 2 – 3 cykle leczenia z 5 dniową przerwą. Kompresy (lub maść) stosować przez cały czas.

- **Zatrucia, niestrawność**

Przyjmować Mumio 2 razy dziennie (rano i wieczorem) w dawce po 0,1 g, w stanach ostrych po 0,2 g. Korzystnie jest rozpuścić w wodzie lub w occie estragonowym (0,2 g w 20ml rozpuszczalnika) i stosować 10 lub 20 ml roztworu jednorazowo.

- **Ropiejące rany, czyraki**

Przyjmować Mumio 2 razy dziennie (rano i wieczorem) w dawkach po 0,2g oraz stosować kompresy nasyczone 3-10% roztworem (0,6 – 2,0 g Mumio w 20 ml wody). Kuracja korzystnie wpływa na złagodzenie bólu, przeciwdziała powstawaniu nowych stanów zapalnych oraz przyspiesza proces gojenia. Może wystąpić uczucie lekkiego pieczenia.

- **Egzemy, grzybice**

Stosować okłady na chore miejsca z 2% roztworu (0,4 g Mumio na 20 ml wody). Kompresy przykładac 2 razy dziennie na 20-30 minut. Na noc smarować 10% maścią wg oryginalnej recepty nr 2. Równocześnie stosować wewnętrznie 1 raz na dobę 0,2 g Mumio, korzystnie w połączeniu z olejem rokitnikowym. Czas trwania kuracji 25 dni z powtórzeniem po 10 dniach przerwy.

- **Dychawica oskrzelowa – astma**

Przyjmować Mumio 2 razy dziennie (rano i na noc) po 0,2 g preparatu rozpuszczonego w ciepłym mleku. Oprócz tego stosować inhalację 7% roztworem (7,0 g Mumio na 100 ml wody). Cykl leczenia około 25 dni w zależności od stanu choroby. Mogą okazać się konieczne 2 – 3 cykle leczenia z przerwami po 5 dni.

- **Zapalenie płuc, krwotoki płucne**

Przyjmować Mumio 3 razy na dobę po 0,2 g z syropem prawoślazowym lub sosnowym. Wykonywać inhalację 7% roztworem (patrz astma) 1 raz w ciągu dnia. Konieczne są 3-4 cykle leczenia po 25dni z 10 dniowymi przerwami.

- **Paradontoza**

Preparat łagodzi stan zapalny, odżywia dziąsła. Płukać usta 4% roztworem Mumio (0,8g Mumio w 20 ml wody) przez 20 minut dziennie (po każdym posiłku przez 5 minut). Jednocześnie przyjmować do wewnątrz po 0,2 g Mumio 2 razy dziennie (rano i na noc) z mlekiem i miodem. Czas trwania kuracji 25 dni z powtórzeniem po upływie 10 dni.

- **Angina, ból gardła, nieżyt górnych dróg oddechowych**

Płukać gardło 5% roztworem Mumio (1,0 g preparatu w 20 ml wody) 3 razy dziennie do chwili uzyskania poprawy. Jednocześnie przyjmować po 0,2 g Mumio (rano i wieczorem) rozpuszczone w mleku z miodem. Jeden cykl leczenia trwa 25 dni. Jeśli okaże się to niewystarczające, wówczas należy zrobić 5 dniową przerwę i cykl powtórzyć.

- **Kaszel (również chroniczny)**

Przyjmować 1 raz w ciągu doby 0,2 g Mumio rozpuszczone w mleku z miodem. Oprócz tego płukać gardło 2% roztworem (2,0 g Mumio w 100 ml wody) w ciągu dnia parę razy.

- **Katar**

Wkraplać do nosa 10% roztwór Mumio (2 g preparatu w 20 ml wody) i równocześnie przyjmować 0,2 g Mumio 1 raz dziennie w połączeniu z mlekiem i miodem.

- **Bezpłodność, osłabienie czynności płciowych u kobiet i mężczyzn, hipoaspermia (brak lub słabe nasienie)**

Przyjmować do wewnątrz 2 razy na dobę po 0,2 g Mumio w połączeniu z sokiem z marchwi lub czarnej jagody przez 25 dni. Zrobić przerwę 10 dni i kurację powtórzyć w razie potrzeby. Wskazane jest spożywanie dużej ilości kielków pszenicy i przyjmowanie witaminy E.

- **Choroby kobiece, schorzenia tkanek kobiecych narządów rozrodczych (nadżerka ścianki pochwy i szyjki macicy), stany zapalne**

Na miejsce chore zakłada się tampon nasączony 4% roztworem Mumio (0,8 g preparatu w 20 ml wody). Cykl leczenia trwa 2-3 tygodnie, po czym w razie potrzeby, można go powtórzyć po 10 dniowej przerwie. Ponadto wskazane jest przyjmować do wewnątrz 1 raz dziennie (na noc) 0,2 g preparatu Mumio, co znacznie skraca leczenie.

- **Choroby wrzodowe:**

Wrzody żołądka i dwunastnicy, choroby przewodu pokarmowego, pęcherza moczowego (zatrzymanie moczu), choroby narządów trawiennych (żołądka, wątroby, śledziony), zapalenie jelita grubego

Przyjmować Mumio 2 razy dziennie (rano i wieczorem) po 0,2 g przez okres 25-28 dni. W przypadku choroby przewlekłej kurację powtórzyć po 5 dniowej przerwie.

- **Żyłaki podudzia, zakrzepowe zapalenie żył kończyn dolnych**

Przyjmować 2 razy dziennie (rano i wieczorem) po 0,2g Mumio z mlekiem i miodem przez 25 dni. Zewnętrznie masować nogi 10% maścią Mumio wg oryginalnej recepty nr.3. Robić 5 dniowe przerwy między cyklami leczenia.

- **Żyłaki odbytu (hemoroidy)**

Należy 1-2 razy dziennie (aż do ustąpienia dolegliwości) stosować doodbytniczo po 1 czopku wg oryginalnej recepty nr 1. Do wewnątrz przyjmować 2 razy dziennie (rano i wieczorem) po 0,2 g Mumio.

- **Bóle w stawach, odkładanie się soli mineralnych**

Nacierać na noc przez 10-15 minut chore miejsca 10% maścią Mumio wg oryginalnej recepty nr 3 i jednocześnie przyjmować po 0,2 g Mumio 2 razy dziennie (rano i wieczorem) przez 25dni. Kurację powtórzyć po 5 dniowej przerwie. Nie spożywać szczawiu i rabarbaru.

- **Choroby narządów ruchu, zapalenie korzonków nerwowych, nerwobóle**

Wcierać codziennie przez 5-6 minut w chore miejsca 8-19% roztwór Mumio (2,0 g preparatu w 20 ml wody) przez 20 dni. Jednocześnie przyjmować 1 raz dziennie 0,2 g Mumio z mlekiem i miodem. Do masażu można również stosować 10% maść Mumio wg oryginalnej recepty nr 3. Stwierdzono, że przy wcieraniu Mumio i delikatnym masażu, szybciej ustępuje stan zapalny i znika ból. Dodatkowo należy przyjmować magnez i witaminę b.